

Påskehilsen påskedag og 2. påskedag 12.-13. april 2020 fra Susanne Andersen til Kerte, Skydebjerg og Orte Kirkes menighed optaget i Kerte Kirke.

*Herren velsigne dig og bevare dig
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred!*

Amen!

Kristus er opstanden – ja, han er i sandhed opstanden! I skal forestille jer, at vi er trådt indenfor i Kerte Kirke. Kirken er lukket denne påske 2020, men vi kigger ind i dag for at fejre, at påskedag er kommet. Med opstandelse, lys, glæde! Jeg hedder Susanne Andersen, og jeg er præst her ved Kerte Kirke, og også ved Skydebjerg og Orte Kirker. Påskedag er glædens dag. Midt i alle tidens udfordringer vender påsken tilbage, også i år. Hvis ikke det havde været for Coronaen, skulle der have været en flok glade mennesker her i kirken. Der skulle have været fantastisk musik og salmesang.

Brød og vin i nadveren, Jesu legeme og blod.
Der skulle have været fællesskab om det glade budskab, at Jesus opstod fra de døde.

Og selvfølgelig skulle vi have haft kirkekaffe og påskeæg og de dér kager, der kaldes "lussinger". Eller "øretæver". De serveres fast hér.

Så ville vi have givet den sædvanlige – og forventede – ros til Jørn Erik for kaffen og for den smukke kirkepyntning. Og vi ville være gået glade hver til sit, hjem til hver vores påsketraditioner derhjemme...
Nå. Nu fik jeg sagt "glade" 3 gange på kort tid. Og jeg fik også sagt ordet "glæde". Kan vi tillade os at glædes i denne påske 2020? I coronaens tid?

Ja! Vi skal finde glæden. Påskens glade budskab om liv og håb gælder – selvom vi står i en global sundhedskrise.

Ja, det gælder i dén grad nu! Ganske særligt nu, hvor vi med bæven afventer næste pressemøde og dets budskab.

Jeg sagde noget om, hvad vi ville savne fra påskedagstjenesten: fællesskabet, musikken, salmerne, opstandelsesbudskabet, nadveren, kirkepyntningen, kaffe og påskeæg. Kaffe og påskeæg har I måske selv derhjemme. Musik og salmer kan I også synge, og gudstjenester i radio og TV eller på nettet kan I se og høre. Nadveren det er svært, ja. Man kan sidde klar med brød og vin selv derhjemme under transmissionen.

Martin Luther sagde engang, at under krig og katastrofer måtte mennesker sommetider undvære at komme til alters, men det ville ikke komme dem til skade!

Hvad angår kirkepyntning har Jørn Erik lavet påskepynt på alteret til os – den vil blive sat uden for kirken i påsken til at lyse op. Og budskabet om opstandelsen? – det lyder sådan her:

Efter sabbatten, da det gryede ad den første dag i ugen, kom Maria Magdalene og den anden Maria for at se til graven.

Og se, der kom et kraftigt jordskælv.

For Herrens engel steg ned fra himlen og trådte hen og væltede stenen fra og satte sig på den.

Hans udseende var som lynild og hans klæder hvide som sne.

De, der holdt vagt, skælvde af frygt for ham og blev som døde.

Men englen sagde til kvinderne: "Frygt ikke! Jeg ved, at I søger efter Jesus, den korsfæstede. Han er ikke her; han er opstået, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå. Og skynd jer hen og sig til hans disciple, at han er opstået fra de døde. Og se, han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham. Nu har jeg sagt jer det".

Og de skyndte sig bort fra graven med frygt og stor glæde og løb hen for at fortælle hans disciple det". Amen!

"Med frygt og stor glæde". Jesus var død langfredag, han var blevet begravet. Det var slemt, men de to Maria'er vidste jo, at det var sådan, det var.

Nu tog de ud til hans grav, som var en klippehule, for at se, hvordan der så ud. De havde ikke planlagt så meget på forhånd, det gør man ikke i ekstraordinære situationer, hvor man er oprørt og bange.

Det behøvede de heller ikke, for Gud greb ind og sendte sin engel til at fjerne den store sten foran gravhulen.

Jeg holder meget af et billede, som jeg husker fra min barndoms billedbibel, hvor englen sidder oven på stenen og ser næsten triumferende ud.

"Ha! Her ser I den tomme grav. Her ser I Guds kærlighed, her ser I Jesus, som har overvundet døden.

Eller rettere: I ser ham ikke, for han er opstået fra de døde. Gå hjem til hans disciple og fortæl dem dét"!

Og det gjorde de så – med frygt og stor glæde! Ligesom vi kan gøre i denne påske: føle frygt – og samtidig stor glæde, fordi frygten ikke står alene. Den bliver rammet ind af påskens glæde.

I ved jo måske, at der i Det Ny Testamente er 4

evangelister: Matthæus, Markus, Lukas og Johannes.

De beskriver tingene med forskelligt ordvalg.

Men de er alle 4 fuldstændig enige om påskens budskab:

graven var tom påskemorgen. Jesus var opstået fra de døde.

Vi har foreløbig hørt Matthæus' måde at beskrive det

på. Hvis I var kommet i kirke 2. påskedag, ville I have

hørt Johannes' måde at beskrive påskemorgen.

Maria Magdalene var stået meget, meget tidligt op påskemorgen. Det var mørkt endnu.

Men da hun kom hen til graven, kunne hun se, at stenen

var blevet flyttet væk fra graven.

Så skynder hun sig hen for at hente de to disciple Simon Peter og Johannes, og de kommer drønende og ser det samme som hun: det eneste, der er inde i graven, er dét tøj, Jesus var svøbt ind i, da han lå i graven.

Dét klæde, han havde haft over hovedet, var blevet rullet sammen og lå for sig selv. De to disciple så – og troede!

For nu kunne de jo bedre forstå dét, som Jesus hele tiden havde sagt til dem: at han skulle opstå fra de

døde.

Aha! Så gik de hjem igen. Men Maria Magdalene kunne ikke finde ud af at gå hjem igen. Det hele var for mærkeligt og sørgeligt. Så hun stod bare og græd uden for graven. Så hun vil lige se en ekstra gang ind i gravhulen, og dér ser hun to engle, én ved hovedet og én ved fødderne. "Kvinde, hvorfor græder du"? spørger de. "Åh, det er så forfærdeligt. Jesus var blevet begravet hér, men nu er der nogen, der har flyttet ham"!

Pludselig stod havemanden ved siden af hende, og han spurgte om det samme: "Kvinde, hvorfor græder du? Hvem leder du efter"? Og pludselig forstod Maria, at det slet ikke var havemanden! Det var Jesus selv, og det forstod hun i dét øjeblik, han sagde hendes navn: "Maria"! Det kan være fuldstændig øjenåbnende at blive kaldt ved navn.

Det var det for Maria. Og hun rækker selvfølgelig ud efter Jesus for at holde ham fast. Men han siger til hende:

"Du må ikke holde mig fast. Jeg er endnu ikke steget op til Faderen. Men det gør jeg snart, og det skal du gå hen og sige til disciplene".

"Noli me tangere": det hedder dette motiv. "Rør mig ikke". Jeg både er her og er her ikke." Fra nu af er jeg der for alle mennesker, fra min plads i Himlen".

"Jeg har set Herren", sagde Maria Magdalene. Til disciplene og garanteret til alle, der gad høre på hende. Og sikkert også dem, der ikke gad.

På et tidspunkt i deres liv kan alle nemlig få brug for at høre, hvad Maria Magdalene sagde denne påskemorgen: "Jeg har set Herren".

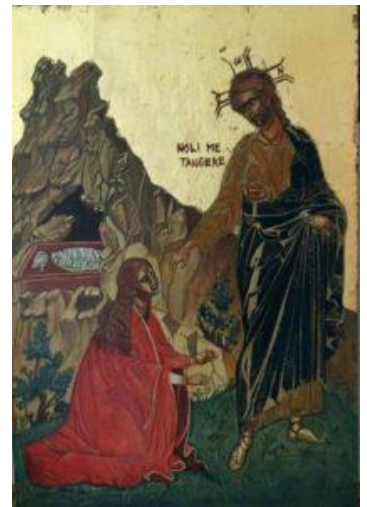
For det kan betyde alverden at få dén trøst og opmuntring fra et vidne – ja, et opstandelsesvidne som Maria.

Rigtig glædelig påske!

Amen.

*Fader vor, du som er i Himlene,
Helliget vorde dit navn, komme dit rige.
Ske din vilje, som i Himlen, således også på jorden.
Giv os i dag vort daglige brød, og forlad os vor skyld,
som også vi forlader vore skyldnere.
Og led os ikke i fristelse, men fri os fra det onde,
Thi dit er riget og magten og æren i evighed.
Amen.*

*Herren velsigne dig og bevare dig,
Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig,
Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.
Amen.*

Hvad fremtiden vil bringe for gudstjenester i kirkerne, ved vi ikke lige nu. Så måske bliver det på en skærm, vi kommer til at mødes på den ene eller den anden måde i tiden, der kommer.

Tak fordi du var med her i Kerte Kirke i dag.

Pas på hinanden!

PS. Ikonen "Noli me tangere" er skrevet, som det hedder, af Victoria Schackingers hånd i Nr. Næraa Præstegård i februar 1998.